

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1260/2018
20.11.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Војислава Аксића, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Драгише Радисављевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К 32/17 од 27.04.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 721/18 од 30.08.2018. године, у седници већа одржаној 20.11.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Војислава Аксића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К 32/17 од 27.04.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 721/18 од 30.08.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару К 32/17 од 27.04.2018. године, окр. Војислав Аксић оглашен је кривим због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од пет година.

Одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару и браниоца окривљеног, Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Кж1 721/18 од 30.08.2018. године одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног адв. Драгиша Радисављевић поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји и окривљеног ослободи од оптужбе или да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је побијаним пресудама на штету окривљеног повређен кривични закон јер дело за које се окривљени гони и за које је оглашен кривим и осуђен на казну затвора није кривично дело, с обзиром на то да је окривљени критичном приликом поступао у нужној одбрани, због чега га је требало ослободити од оптужбе.

По оцени Врховног касационог суда неосновано бранилац у поднетом захтеву указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Наиме, из чињеничног описа и стања у списима предмета несумњиво произилази да је критичном приликом, након краће вербалне расправе, окривљени пришао оштећеном и задао му ударац отвореном шаком десне руке у пределу левог образа, да је оштећени тада гурао окривљеног са обе руке у пределу груди, да је окривљени направио неколико корака уназад а оштећени кренуо у његовом правцу, да је и окривљени кренуо према оштећеном који му је задао левом руком ударац у пределу главе, а окривљени оштећеном задао десном руком стиснутом у песницу снажан ударац у леву половину лица оштећеног.

Нужна одбрана, у смислу члана 19. став 2. КЗ постоји у ситуацији када учинилац од свог добра или добра другог лица одбије истовремени противправни напад, а у конкретном случају несумњиво је да је окривљени први пришао оштећеном и први га напао ударајући му шамар. Стога у конкретном случају не може бити говора о поступању окривљеног у нужној одбрани (члан 19. став 1. КЗ).

Осим тога, одбрана окривљеног на наведену повреду закона указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и, уз прихватање детаљних разлога који су у вези са питањем постојања нужне одбране дати у првостепеној пресуди, на страни пет у другом и трећем ставу дао и своје разлоге о непостојању нужне одбране, које разлоге Врховни касациони суд прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио неоснованим, и на основу одредбе члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.